

TANYA STEWNEROVÁ

Allea,
dievča mora
Sila
prilivu

FRAGMENT

Alea, dievča mora

Sila prílivu

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.fragment.sk
www.albatrosmedia.sk

Tanya Stewnerová

Alea, dievča mora 4 – Sila prílivu – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2019

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA a.s.

Alea,
dievča mora
Sila
prilivu

Tanya Stewnerová nezahorela láskou ku knihám na prvý pohľad. Keďže jej učiteľka na základnej škole povedala, že sa pravdepodobne nikdy nenaučí správne písať a čítať, vášeň k písaniu sa v nej prebudila pomerne neskoro, okolo desiateho roku života. Odvtedy však príbehy priam chrlí.

Narodila sa v roku 1974, vyštudovala literárnu vedu a niekoľko rokov pracovala ako prekladateľka a lektorka. Okrem toho sa naplno venovala spisovateľskej činnosti. Jej detská séria o Lili Vetroplaške a trilógia o elfoch sa stali bestsellermi nielen v Nemecku, ale aj v mnohých iných krajinách.

TANYA STEWNEROVÁ

Alea,
dievča mora
Sila
prilivu

FRAGMENT

Obsah

Na úteku	9
Lovci	29
Volanie vodných panien	43
Dračí poklad	65
Princ hlbín	81
Veľrybí spev	99
Temná dohoda	106
Jasná noc	116
Kúzlo Jariášov	127
Pohľad Zafíra Ostrozraka	140
Za vodopádom	154
Morské dno	167

Mor	182
Čierna pátračka Patrícia	197
Franklin	206
Pod hladinou	220
Rubenov	234
Kystens Stolt	247
Výhra a strata	261
Morský diabol	269
More plameňov	279
Morskí rytieri	290
Odchod	306
Najlepšia pouličná kapela	324
Na juh	337
Nový člen partie	348
Bruggy	357
Posledné morské deti	364
Útek	375

Bolo náročné udržať oči otvorené. Ležala na chrbte, sťažka dýchala a pozorovala zamračenú oblohu. Mala problém pohnúť hlavou, ale aj tak si všimla, že Lennox sa zrútil vedľa nej a zostal nehybne ležať.

„Nie...“ vydýchla, lebo zakričať už nedokázala. V nijakom prípade nemôže omdlieť! Musí privolať pomoc!

Svet okolo nej bol čoraz temnejší. Oči sa jej samy od seba zatvorili, nevedela tomu zabrániť.

Vtom z diaľky ako zo sna začula hlas.

Nieкто ňou zatriasol.

Cítila, ako jej dotyčný otvoril ústa a čosi jej do nich nakvapkal. Bolo to sladké a chutilo to trochu ako roztopený sneh.

Chcela niečo povedať, no zlyhal jej hlas. Nato stratila vedomie.

Na úteku

Alea stála na prove starej plachetnice a pozorovala jemne sa vlniaci severný Atlantik. Žiarivo prepletené farby mora pokojne plynuli ako ťahy štetcom na obraze, ktorý sa neponáhľala uschnúť. Ukrývalo sa v nich nespočetné množstvo príbehov, lenže dnes, žiaľ, nechceli byť vyrozprávané. Namiesto toho sa pokojne a nerušene vlnili.

Dúhové lúče vo vode mohli rozoznať iba oči Veľrybej pútničky. A presne to Alea bola – Veľrybia pútnička.

So smutným výrazom na tvári si zastrčila prameň dlhých čiernych vlasov za ucho, kde mala žiabre. Bola síce veľmi rada, že je dievča mora, no zároveň ju to naplňalo obrovským smútkom. Morskí ľudia boli totiž navždy preč. Vyhnuli a ona bola len akýsi zvyšok zaniknutého sveta.

Rukou si zatienila oči a zahľadela sa na napnuté plachty *Crucis*. Včera zašila dieru na kosatke, zďaleka nie prvú. Napriek tomu, že obe plachty boli samá záplata, loď vyžarovala istú vznešenosť, ktorá sa navzdory odľupujúcej sa zelenej farbe a mnohým škrabancom a nedo-

statkom nad ňou vznášala ako aura. *Crucis* bola skrátka špeciálna a jej posádka za ňou rozhodne nezaostávala.

Alfa cru sa skladala z piatich členov. Benjamin Libra bol kapitán a zároveň jediný plnoletý človek na palube. Ďalej sa na lodi plavil Samuel Draco, jeho mladší brat, a Francúzka Tess Taurus, ktorá ušla z domu. Štvrtým členom partie bol Lennox Scorpius, polovičný suchozemec a polovičný morský človek, a nakoniec ona – Alea Aquarius, ktorá svoj doterajší život strávila na pevnine medzi suchozemcami a donedávna bola presvedčená, že je alergická na studenú vodu. Nakoniec zistila, že len čo sa celá ponorí do mora, narastú jej plávacie blany a žiabre.

„Ahoj, Snehulienka!“ ozvalo sa znenazdajky. Bol to Sammy a mieril k nej. „Zase tu stojíš?“ Často ju tak oslovoval, inšpirovali ho jej čierne vlasy, bledá pleť a rozprávkovo zelené oči.

„Rada sa pozerám na more, je nádherne farebné,“ pokúsila sa ho odbiť povrchnou odpoveďou.

Sammy sa však tváril nesmierne vážne. Po chvíli chytil Aleu za ruku, ovinul si ju okolo pliec a pritúlil sa k nej. „Pomojkajme sa... prosím!“ povedal a zaboril tvár do jej bundy.

Alea malého chlapca pritiahla k sebe a pevne ho objala. „Ničoho sa neboj.“ Láskyplne ho pohladkala po strapatých ryšavých vlasoch. „Všetko bude v poriadku.“

Sammy sa jej vymanil z náručia. „Ako to vieš?“ Rukávom si utrel nos a zrazu pôsobil ešte zraniteľnejšie než

zvyčajne. „Prenasleduje nás doktor Orion! Ako by to teda mohlo byť v poriadku?“

Alea sklonila hlavu. Sammy mal, samozrejme, pravdu. Nebezpečenstvo, ktoré sa nad nimi vznášalo od okamihu, ako ušli z Islandu, rozhodne nemohli podceňovať. Vedeli totiž, že za rozšírenie smrteľného vírusu, ktorý vyhubil morských ľudí, bol zodpovedný práve doktor Orion. Odstránil vlastný ľud, aby sa vyhol beznádejnému boju so suchozemcami. Aspoň to tvrdil. Ibaže Alea sa domnievala, že skôr mu išlo o špinavé obchody, čiže o to, aby prostredníctvom svojej rozvetvenej zločineckej organizácie mohol v mori nerušene skladovať odpad. Teraz ich prenasledoval, lebo o ňom priveľa vedeli. Členovia Alfa cru ušli z jeho *Vily Konungur* s plným batohom jeho najtemnejších tajomstiev. Bez pomoci by sa im to však pravdepodobne nebolo podarilo. Vodné panny a škriatkovia im v mori prebojovali cestu až ku *Crucis*, no bez pričinenia Aleinho otca Keblarra a jeho priateľa Ramina by sa určite neboli dostali ani na pláž.

Už štyri dni sa nerušene plavili na východ, len s krátkou zastávkou na Faerských ostrovoch. Ibaže doktor Orion ich nenechá len tak ujsť, tým si bola Alea istá. Nielenže poznala jeho najtajnejšie myšlienky, nebezpečná preňho bola ešte z ďalšieho dôvodu. Je Elvarion, ktorý má priniesť zmenu éry. Orion to prorocstvo poznal, preto vedel, že by v ňom Alea mala hrať rozhodujúcu úlohu. Bude bojovať za oceány a podľa legendy má

šancu na záchranu svetových morí. Ako Elvarion – rodená vodkyňa –, ktorých sa v každej generácii morských ľudí narodilo len štyri alebo päť, bola na to viac než vhodná.

Preglga. Veľkoleposť vlastného osudu ju zakaždým omráčila. Práve ona by mohla mať pre doktora Oriona fatálny význam. Ak sa totiž proroctvo splní, urobí mu škrt cez rozpočet.

Sammy sa postavil tesne vedľa nej. „Som síce dobrodruh, ale toto všetko je na mňa predsa len trochu veľa,“ zamumlal. Vyzeral ako dieťa, ktoré práve zistilo, že v jeho skrini naozaj býva strašidlo.

„Mrzí ma to.“ Bolo jej jasné, že pre deväťročného chlapca je táto situácia priveľmi náročná. „No potrebujem ťa, Sammy. Staráš sa o to, aby sme sa z Oriona totálne nezbláznili.“

„Ja? Ako to myslíš?“

„Sám máš strach, ale napriek tomu spievaš veselé pesničky a pri každej príležitosti rozprávaš vtipy.“

Sammy sa poškrabal na hlave. „Myslel som si, že tým všetkým leziem na nervy. Aspoň Tess mi to povedala.“

„Nemôžeš ju brať vážne. Tess stále na niečo nadáva, no to ešte neznamená, že ťa nemá rada.“

„Presne! Určite je do mňa zamilovaná úplne rovnako, ako som ja zamilovaný do nej.“ Sammy sa široko usmial a ukázal obrovskú medzeru medzi prednými zubami.

„Som zamilovaný do všetkých! Do teba, Snehulienka,

do totálne hustého Škorpióna a do Bena, ako inak, celý svoj život!“

Alea sa zasmiala. „Vidíš! To je presne to, čo som mala na mysli. Keď sa s tebou rozprávam, všetko je zrazu... oveľa jednoduchšie. A práve to teraz všetci potrebujeme, lebo inak by nás strach z Oriona úplne pohltil.“

Sammymu zamrzol úsmev na perách. „Sme v poriadnej kaši, však?“

„No v nijakom prípade si to nesmieme stále opakovať!“ Alea sa naňho pozrela a pokrútila hlavou. „Spolieham sa na teba, Samuel Draco. Potrebujem ťa, Sammy, potrebujem tvoj osí tanec, aby som to všetko mohla zvládnuť. Všetci ťa potrebujeme! Bez teba by z nás boli len kôpky nešťastia na úteku. Vďaka tebe sa nám vždy aspoň na chvíľu podarí na všetko zabudnúť.“ Hoci Sammy bol spomedzi nich najmladší, rozhodne nebol menej dôležitý než ktorýkoľvek iný člen posádky.

Chlapec sa zadíval do prázdna. Po chvíli vystrel plecيا a vyhlásil: „Som Samuel Draco, najlepší drak a premožiteľ strachu. Všetkých nás zachránim!“

Alea sa uľahčene zasmiala. „Som veľmi rada, že ťa mám!“ zvolala a pritiahla ho k sebe. „Presne tak, si najlepší, Sammy.“

Odmietavo mávol rukou, ani čoby odháňal muchu. „Musíme myslieť na pekné veci,“ navrhol. „Keď budeme stále rozmýšľať len nad tým, čo všetko sa môže stať, stroskotáme skôr, ako vôbec príde búrka!“

Alea sa proti svojej vôli opäť zasmiala.

„Počasie je na toto ročné obdobie, navyše takto na severe, neuveriteľne dobré,“ zhodnotil Sammy a vystrúhal odborný námornícky výraz. „Devätnásť stupňov, vietor podľa Beauforta na trojke, čiže mierny. Ideme rýchlosťou štyri uzly za hodinu a pekne plynulo sa približujeme k Nórsku.“

Nórsko! Alei naskočili na chrbte zimomriavky. Ak naďalej pôjde všetko hladko, o tri dni by mali byť pri západnom pobreží Nórska. Smerujú tam preto, lebo prednedávnom dostala pútnickú správu – niečo ako videosprávu putujúcu morom. Pútnici boli nielen schopní vidieť a rozoznávať farby mora, ale pomocou týchto správ mohli navzájom aj komunikovať – dokonca aj na vzdialenosť stoviek kilometrov. Pútnická správa bola od ženy, ktorej tvár na ňu silno zapôsobila. Pri pohľade na ňu sa jej okamžite zmocnil pocit domova. Najmä preto chcela túto ženu žijúcu v Nórsku za každú cenu nájsť. Žiaľ, odvtedy o nej už nepočula. Napriek tomu sa však plavili ďalej. Alea netušila, ako tú ženu nájsť. Nórsko je pomerne veľké, a ak človek nemá nijaký záchytný bod... No, musia sa o to aspoň pokúsiť.

„Myslíš si, že sa zapíšeme do dejín?“ opýtal sa Sammy. „Možno bude všetko, čo teraz prežívame, v budúcnosti zaznamenané v knihách!“

„To naozaj netuším.“ Alea pokrčila plecami. „Ako by sa ľudia dozvedeli, čo sa tu deje? Veď na palube nemáme nijakého spravodajcu,“ zažartovala.

Sammymu sa okamžite rozžiarili oči. „Ja! Ja predsa môžem byť spravodajca! Počkaj, idem po Benov mobil!“
„Načo ti bude?“

Ibaže Sammy už odbehol a zamieril k Benovej bunde, ktorá ležala na debne na palube a v ktorej jeho starší brat nosieval mobil. Keď sa vrátil, Alea si všimla, že zapína nahrávanie. „Alfa cru plachtí na legendárnej *Crucis*,“ povedal a znelo to ako audiokniha. „Posádka je pomenovaná po najjasnejšej hviezde súhvezdia Južného kríža, čo je Acrux, čiže Alfa cru. Pomenovať posádku po hviezde bol geniálny nápad najmladšieho člena partie Samuela Draca.“

„Na môj vkus je to veľmi podrobné,“ prerušila ho Alea.

„Hm, máš pravdu.“ Sammy zamyslene prižmúril oči. „Najdôležitejšie je to, čo sa stalo.“

„Áno, jednoducho porozprávaj, čo sme zažili v posledných dňoch.“

Sammy teda začal od začiatku. „Partia Alfa cru sa dostala z pazúrov bezohľadného doktora Oriona a neviditeľná sa plaví ďalej. Áno, neviditeľná, lebo slávna plachetnica *Crucis* je teraz maskovaná! Po celom trupe má nalepené ropušnice. Prisali sa na loď, aby hrdinskej posádke pomohli tajne a nepozorovane uniknúť očiam doktora Oriona a bezpečne sa dostať do Nórska.“

Tess Taurus, ktorá práve vyšla na palubu s náručím plným vypranej bielizne, aby ju zavesila na šnúru na prove, zagúľala očami, len čo ho začula. „Čo to tu táraš

za nezmysly?“ zašomrala s francúzskym prízvukom. „My predsa nie sme hrdinovia!“

„To teda sme!“ odporoval chlapec a po krátkej pauze sa opýtal: „Ak nie sme hrdinovia, čo teda sme?“

Tess položila bielizeň na debnu a znovu zagúľala očami.

„Už som ti niekedy povedal, že si absolútne očarujúca?“ Sammyho hlas bol sladký ako med.

Tess sa k nemu bleskurýchlo otočila, až za ňou zaviali dlhé čierne dredy. Nadýchla sa, lebo plánovala spustiť svoju zvyčajnú odpoveď, ale v tej chvíli jej Sammy venoval jeden zo svojich neodolateľných uličníckych úsmevov. Tess si založila ruky v bok, potom však len pomaly vydýchla a opäť sa začala venovať bielizni.

Sammy sa uškrnul. „Je to pravda, aj ona ma miluje!“ vyhlásil a vrátil sa k svojmu spravodajstvu. „Loď je týmto magickým spôsobom maskovaná už sedem dní a posádka je nesmierne šťastná, že sa ropušnice nerozhodli odplávať. Asi je to vďaka mysterióznemu členovi partie Lennoxovi Scorpiusovi, ktorý ich každý deň znovu a znovu zaklína...“

Alea sa pousmiala. Lennox ropušnice nezaklínal. Každý deň sa postavil k zábradliu a zakričal na ne vetu, ktorá ich vždy nanovo pripútala ku *Crucis*: „Zostaňte a maskujte, zahaľte to, čo by nijaké oko nemalo vidieť.“

Lennox vedel ropušnice privolať, lebo bol polovičný Oblivion. Rovnako ako Veľrybí pútnici aj Oblivioni patria ku kmeňom morských ľudí.

Majú úžasnú schopnosť: vedia zabezpečiť, aby suchozemci zabudli na veci, ktoré by si nemali pamätať. Našťastie, ľudia ich väčšinou prehliadajú, preto seba z ich spomienok vymazať nemusia. Ani členovia Alfa cru spochiatku nevedeli, že Oblivioni dokážu privolať aj maskovacie ropušnice. Na svete už totiž nie je takmer nikto, kto by mohol Lennoxovi a Alei porozprávať, aké špeciálne nadanie majú jednotlivé kmene. Na mnohé veci preto museli postupne prísť sami.

„Všetci členovia posádky predpokladajú, že doktor Orion ich stále prenasleduje, hoci už niekoľko dní sa plavia bez akéhokoľvek vyrušenia,“ pokračoval Sammy. „Ibaže Orion je mimoriadne prefíkaný podvodník, ktorý má pod palcom celú zločineckú sieť. Určite vymyslí niečo, vďaka čomu sa mu podarí posádku vystopovať, a potom...“

„Teraz už fakt sklapni!“ vybuchla Tess a zlostným pohybom zhodila na zem tričko, ktoré iba pred chvíľou zavesila. „Čo je to za výmysel, toto reportérstvo?“ obočila sa naňho a zo všetkých síl sa pokúšala pôsobiť zlostne, a nie vystrašene.

Alea ju však už veľmi dobre poznala. Pod Tessinou drsnou maskou sa skrývala nesmierne citlivá duša a rovnako ako ostatní členovia partie, aj ona mala z Oriona obrovský strach.

Zdalo sa, že to vie aj Sammy. Koniec koncov, pozná Tess o niekoľko týždňov dlhšie než Alea. „Radšej o Orionovi

prestanem rozprávať,“ povedal a odložil mobil. Vzápätí zatlieskal. „Čo keby sme si zahrali?“

Alea sa zasmiala. Toto je Sammy, ktorého všetci potrebujú! „Paráda!“ zvolala.

„Moment!“ Sammy pokrčil nos. „*Paráda* je moje slovo!“

„Ibaže mne sa páči.“

„Tomu rozumiem, ale... mám naň autorské právo. Ak ho chceš používať, musíš mi za to niečo dať. Napríklad sušienky.“

„Mám tomu rozumieť tak, že vždy, keď poviem slovo *paráda*, dostaneš sušienku?“ zasmiala sa Alea.

„Alebo päť. Ešte lepšie šesť.“

„To sa mi zdá dosť drahé.“

„Lenže ja potrebujem sušienky! Keď nijaké nebudem mať, zomriem, až budem úplne mŕtvvy!“

Alea vybuchla do smiechu. „Vlastne som dnes aj tak chcela piecť.“ Jej povinnosťou na palube bolo pečenie. Navyše sa cítila osobne zodpovedná za to, že Sammy mal vždy dostatočný prísun sladkostí. Pravdaže, piecť mohla len vtedy, keď mali na palube všetky potrebné suroviny. Na lodi to bolo niekedy zložité, lebo nemohli pravidelne chodiť na nákupy. Najmä nie vtedy, keď nemali dosť peňazí, čo sa im, žiaľ, stávalo pomerne často. Keďže členovia Alfa cru nechceli mať večne prázdne vrecká, zarábali si hudbou. Boli veľmi dobrou pouličnou kapelou. Na Islande zarobili počas jediného vystúpenia toľko, že mohli nakúpiť všetky potrebné zásoby.

„Výborne! Keď budeš mať sušienky hotové, prosím, čo najčastejšie používaj slovo paráda a hneď mi nimi zaplať,“ dodal Sammy. „Podporíš tým zároveň aj môj projekt brušisko!“

Tess pokrútila hlavou. „Ďalší nezmysel!“

Alea sa zasmiala. Bolo jedno, koľko jedla Sammy skonzumoval, stále bol tenký ako prúťik.

„No zahrať si nie je zlý nápad,“ uznala Tess. Pravdaže, trochu drzým tónom, aby si Sammy náhodou nemyslel, že niečo dosiahol.

Márne, lebo si to aj tak myslel.

„Hurá!“ zajasal a rozbehol sa po svoj cajon, čiže bubon, na ktorom pri hraní sedel a ktorý vyzeral ako reproduktor.

Tess s Aleou si vymenili pohľady.

„Hrozne mi lezie na nervy,“ vyhlásila Tess.

„Neverím ti,“ namietla Alea rozžiarene.

Tess sa zasmiala. „Idem si po akordeón.“

„A ja si prinesiem poháre.“ Myslela tým dvadsaťjeden pohárov na víno, ktoré zakaždým naplnila vodou a hrala na nich.

Pohľadom sledovala Tess, ktorá práve mizla v podpalubí. Jedna z vecí, ktoré si na kamarátke cenila, bola jej ochota pomáhať. Prevzala väčšinu prác na palube. Prala, upratovala, varila a neúnavne zašívala. Nikdy ju nebolo treba dlho prosiť. Ben vravieval, že je najcennejší člen posádky.

Tess pravdepodobne tak často nadávala a šomrala len preto, aby si nikto neuvedomil, aké má v skutočnosti mäkké srdce.

Alea sa pomalým krokom vydala ku kapitánskemu mostíku. Cez veľké sklá videla, že Benjamin Libra a Lennox Scorpius skláňali hlavy nad mapou. Blížila sa veľmi pomaly, aby si vychutnala okamih, keď mohla Lennoxu tajne pozorovať. Mal na sebe čierne tričko, ktoré zvyrazňovalo jeho svalnaté ruky. Tmavé vlasy mu padali hlboko do čela a dodávali mu ten jeho zvláštny neohrozený výraz.

Odrazu zdvihol zrak a zahľadel sa na ňu azúrovomodrými očami. Na pekných perách mu pohrával úsmev. Aj Alea sa usmiala.

Ben zastonal a odhodil ceruzku, ktorou ešte pred chvíľou zapisoval stupne. „Ak ruším, pokojne mi to povedzte,“ zašomral so smiechom.

Alea sa neprirodzene nahlas zasmiala. „Nie, nie, to je v poriadku.“ Trochu neohrabane zastala pred kapitánskym mostíkom. „Ste veľmi zaneprázdnení alebo by sme mohli trochu skúšať? Sammy a Tess si už išli po nástroje.“

Lennox sa postavil. „Dobrý nápad! Zajtraší kurz môžeme dopočítať neskôr,“ vyhlásil a prešiel popri Alei. Rukou sa pritom dotkol jej ruky. Dievčinu akoby zasiahol blesk a prenikol jej až do srdca. „Idem si po gitaru,“ oznámil a už ho nebolo.

Alea tam stála s horiacimi lícami. Za niekoľko sekúnd ich mala červené ako paradajky.

Ben ju začal ovievať hárkami papiera. „Len ďalej dýchaj. Pekne nadýchnuť a vydýchnuť...“

Alea mu odstrčila ruku. „Som v poriadku!“ Utrápene sa usmiala. Je smiešna. Je až po uši zamilovaná. Skrátka tak veľmi, že to už začína byť trápne.

Ben sa na ňu pozrel upokojujúcim pohľadom staršieho brata. „Ja sa ti predsa nesmejem. Vlastne vám trochu závidím. Je pekné byť... zaľúbený.“ Rýchlo sa otočil, nastavil autopilota a opustil kapitánsky mostík, aby si šiel po basu.

O päť minút boli chlapci naspäť na palube a pokúšali sa pohodlne usadiť v rohu kormy. Tess priniesla tácku s pohármi a položila ju na stôl.

„Si poklad,“ poďakovala Alea a náhle sa zarazila. Môže vôbec niečo také Tess vraviť? Chvatne sa posadila a sústredila sa na ladenie pohárov.

Čoskoro boli pripravení. Ben odpočítal takt a začali hrať. Alea sa pridávala až v druhej slohe, a tak mohla najskôr počúvať a pozorovať ostatných. Sammy bol čertovsky dobrý hudobník. Bubnoval s obrovskou radosťou a so zjavným citom pre rytmus. Zároveň podupkával bosými nohami, až staré dosky *Crucis* pod nimi stonali.

Ben bol pôvodne gitarista, ale keď prišiel na palubu Lennox a ukázalo sa, že je prirodzený talent, prešiel na basu. Aj na nej hral veľmi dobre, no počas pouličných

vystúpení priťahoval pozornosť predovšetkým jeho vzhľad. Ben bol vysoký, športový typ, vždy dohneda opálený, s účesom rockovej hviezdy.

Pre Lennoxu predstavovala gitara dlhé roky najlepšieho priateľa, a preto neuplynul jediný deň bez toho, aby si na nej zahral. Jeho riffy a sóla boli skrátka fantastické, a keď Alea videla, ako sa jeho rýchle prsty mihajú po strunách gitary pred obecenstvom, bola naňho nesmierne pyšná.

Tess začala spievať. Bola rodená superstar. Aspoň Alea si to odjakživa myslela. Keď totiž Tess spievala, naskakovali jej na tele zimomriavky. Jej výrazný drsný, chrapľavý hlas jej prenikal až do špiku kostí. V každodennom živote sa usilovala schovávať za masku nedotknuteľnosti, ale do hudby preniesla všetky svoje emócie, a práve vďaka tomu pôsobila silne a neohrozene. Navyše pomerne dobre hrala na akordeóne a súhra všetkých nástrojov vytvárala výnimočný zvuk typický pre Alfa cru.

K jedinečnosti rozhodne prispievali aj Aleine poháre, ktoré ich hudbe dodávali zasnený a magický efekt, vďaka ktorému znela hudba tohto zoskupenia veľmi nezvyčajne.

Teraz prišla jej časť! Naslinila si prsty a potom skúsenými pohybmi kĺzala bruškami po okrajoch pohárov. Úžasne to ladilo so zvyškom kapely. Ako už veľa rás predtým, aj v tejto chvíli sa jej zmocnil pocit, že členovia Alfa cru sa vzájomne posilňujú a spoločným hraním

prekonávajú seba samých. Neboli tu ako piati rôzni ľudia. Pripomínali jedno silné tlčúce srdce, v ktorom sa skrýva obrovská moc hudby.

Pesnička sa skončila prirýchlo. „Zahrajme ešte jednu!“ požiadala Alea, ktorej to v nijakom prípade nestačilo. Z výrazov na tvárach priateľov jej bolo jasné, že sú na tom rovnako.

Sammy si zložil slamený klobúk, ktorý zväčša nosil pri hraní. „Alebo by sme mohli spolu napísať nejakú pesničku!“

Rozprávali sa o tom už niekoľko ráz, ale ešte nikdy sa o to nepokúsili. Tess bola ostrieľaná textárka, no ostatní s písaním nemali skúsenosti. Jedine Alea zložila spolu s Tess pieseň *K tebe*. Hoci s hudobným výsledkom boli obe veľmi spokojné, skončilo sa to obrovským nedorozumením.

„Asi by sme to naozaj mali skúsiť,“ nahlas sa zamyslel Ben.

„Určite to nie je také jednoduché, ako to vyzerá,“ namietol Lennox.

Tess mu odporovala. „Škorpión, ty to istotne zvládneš.“

Lennox sa zarazil, ale napokon jej komentár nechal bez odpovede. „Komponovanie je umenie,“ vyhlásil s pohľadom upretým na Bena.

Tess sa zatvárila sklamane. V posledných dňoch sa naozaj usilovala správať k Lennoxovi milo. Od toho nedorozumenia bol na ňu poriadne našťvaný, a tak sa po-

kúšala situáciu medzi nimi upokojiť. Ibaže Lennox ju zatiaľ vždy odbil.

Alea videla, ako sa kamarátky dotklo, že si ju zase nevšima a tvári sa, akoby bola vzduch. „Aj ja si myslím, že by sme sa o to mali pokúsiť,“ povedala a otočila sa k Tess.

„Bon,“ nesmelo sa usmiala a sadla si. „O čom by naša pieseň mala byť?“

„O nás!“ okamžite zvolal Sammy. „O tom, že sme najlepšia pouličná kapela na svete!“ Vyskočil. „Najlepšia zo všetkých!“

„To vôbec nie je zlý nápad,“ súhlasil Ben. „Bude fajn, ak sa pre zmenu sústredíme na pekné veci.“ Narážal, samozrejme, na doktora Oriona. Alea však naňho teraz nechcela myslieť.

„Áno!“ zajasala. „Napíšeme pieseň o tom, aké je byť v tejto kapele.“

„To je magické,“ zašepkal Sammy tajomne a prikývol, ani čoby súhlasil sám so sebou. „V texte sa rozhodne musí objaviť slovo mágia. A na nejakom mieste chcem zaspievať *no-ba-ba-no*.“

„No-ba-ba-no?“ začudovala sa Alea.

„Znie to dokonale, však?“ Sammy žiaril a Alea mu rukou postrapatila vlasy.

„Prečo nie?“ pokrčila Tess plecami. „Podme na to.“

Začali. Sammy udal rytmus a Tess sa pridala. O chvíľu sa zapojil Ben, po ňom Lennox a nakoniec začala hrať Alea. Muzicírovali, diskutovali, zlepšovali, cibrili a pí-

sali. Napokon bola ich prvá pieseň hotová a spolu si ju celú zahrli. Potom ešte raz. A znovu. Určite by ju boli hrali stále dookola, keby na palube neboli náhle pristáli dve čajky.

Keď ich Tess zbadala, mykla sa a prikrčila. Čajok sa veľmi bála, lebo keď bola malá, napadli ju a takmer jej vydobli ľavé oko.

Alea a ostatní členovia partie okamžite vyskočili na rovné nohy a začali vtáky odháňať. Mávali rukami a kričali, kým nevzlietli. Zostali však krúžiť na oblohe.

Ben sa zamračil. „Niečo nie je v poriadku,“ zamumlal. „Ako je možné, že na širom mori je toľko vtákov?“

„Tamtie vzadu sú dajaké vydesené.“ Sammy ukázal na horizont. A naozaj! Zmätene tam poletovalo netradične veľa vtákov.

Lennox privrel oči. „Vyzerá to, ani keby pred niečím utekali,“ povedal znepokojene a rozbehol sa na kaptánsky mostík. Dvoma svižnými skokmi bol na palube a ďalším skokom pri hlavnom sťažni. Rýchlosťou vetra sa vyšplhal nahor.

„Si dobrý!“ pochválil ho Sammy.

Lennox pátravým pohľadom hľadal niečo, čo mohlo vtáky vyplašiť. „Dočerta!“ zanádal. „Vrtuľník!“ sklzol po sťažni a dopadol na dosky paluby pružne ako mačka.

Žiaľ, Alea nemala čas obdivovať ho. „Orionov vrtuľník?“ opýtala sa s obavami. Krátko nato, ako ušli, doktor so svojimi ľuďmi začal po nich pátrať zo vzduchu.

V nasledujúcom okamihu začuli zvuk vrtúľ. Ben utekal k zábradliu na pravom boku. Zdalo sa totiž, že zvuk prichádza odtiaľ. A potom ich uvideli! Dva vrtuľníky letiace veľmi nízko nad hladinou.

„Preboha!“ Na Benovej tvári sa zračila nefalšovaná hrôza. „Naozaj sú to Orionovi ľudia!“

„Ako to vieš?“ zvolala Tess.

„Majú medzi sebou sieť!“ Ben takmer kričal.

Alei stuhla krv v žilách. Aj ona to už videla. Vrtuľníky mali medzi sebou napnutú sieť, ktorú ťahali nad vodnou hladinou, ani čoby chceli niečo chytiť. Niečo neviditeľné.

„Chcú nájsť a dosiahnúť *Crucis!*“ zjačala Tess.

Ben sa k nim otočil. „Obrátiť loď! Zapnúť motor!“ Museli sa čo najrýchlejšie otočiť na ľavobok, lebo vrtuľníky smerovali priamo k nim. „Všetci poslúchajú rozkazy!“ zahrmel Ben s kapitánskou autoritou v hlase. „Draco, motor! Taurus a Aquarius, kosatka! Scorpius, obrana!“

Nestratili ani sekundu. Ben sa rozbehol na kapitánsky mostík, Sammy k motoru, Alea s Tess k plachte a Lennox so zaťatými päťami priskočil k zábradliu na prove, akoby chcel povedať: *Tak podte!*

Len čo Ben stál pri kormidle, zaburácal: „Pripraviť sa na otočenie!“

Dievčatá už uvoľnili lano a držali hlavnú plachtu. „Pripravené!“

Vzápätí sa ozval zvuk motora. „Motor beží!“ zakričal Sammy.

Ben prudko otočil kormidlom. Loď sa rozhojdala a zdvihla sa vo vetre. Teraz musí *Crucis* ukázať, že niečo vydrží.

Tess s Aleou pevne držali lano, kým sa kosatka otočila a loď nabrala nový smer. Hneď nato bola otočená aj hlavná plachta.

Alea videla, ako sa približujú vrtuľníky. Sieť, ktorú medzi sebou ťahali, pripomínala obrovskú otvorenú tlamu. Čochvíľa budú tu!

Ben s vypätím síl točil kormidlom a *Crucis* sa otáčala doľava.

Vrtuľníky sa nezadržateľne približovali. Už sú pri nich! S ohlušujúcim revom preleteli popri lodi. *Poza nich*. Sieť len o vlások minula plachetnicu!

Alea zdvihla hlavu a zadívala sa nahor. Vo vrtuľníku, ktorý letel napravo, spoznala Oriona. Doktor Aguilus Orion. Sústredeným pohľadom skúmal hladinu mora, no napriek tomu netušil, že utečenci sa nachádzajú priamo pod ním.

Doktorova milá tvár s neškodnými okuliarmi ju rozzúrila. „Sme tu!“ zakričala do zvuku motorov. „Chal! Nevidíš nás!“ zrúkla plná zlosti na muža, ktorý ju oklamal a zradil. Na muža, ktorý vyhubil jednu celú civilizáciu. Na muža, ktorý zabil jej mamu. „Nedostaneš nás!“ jačala ako zmyslov zbavená. „Nedostaneš nás!“

Lennox podišiel k nej a pevne si ju privinul. Len čo ju objal, Alea sa poddala a bez zábran sa rozplakala.

Vrtuľníky sa vzdáľovali, bolo ich počuť čoraz menej, až nakoniec loď obklopilo len známe šumenie vln a krik rozrušených čajok.

Alea plakala v Lennoxovom náručí. Strach, ktorý sa v nej nahromadil v uplynulých dňoch, sa valil von v dlhých usedavých vzlykoch.

Aj Sammymu po lícach stekali slzy.

Tess stála ako skamenená.

Ben sťažka dosadol na debnu. „To bolo... neskutočne tesné.“

„No zvládli sme to!“ povedal Lennox pevným hlasom. „Vyviazli sme.“ Pôsobil nesmierne silno. Nezlomne.

Alea zatvorila oči a pokúšala sa načerpať niečo z jeho odvahy. Ešte sa triasla na celom tele, ale zhlboka sa nadýchla, vzápätí vydýchla a utrela si slzy z líc.

„Orion nás ani do tretice nedostal,“ zlostne dodal Lennox. „Nikdy nás nedostane. Kým sa volám Lennox Scorpius!“

„Kým sme Alfa cru!“ zvolala Alea a vystrela sa. Už plakala dosť. Odhodlane natiahla ruku pred seba.

Lennox na ňu položil svoju dlaň. Postupne prišli aj Tess, Ben a Sammy a tiež natiahli ruky pred seba.

Vo vetre Severného mora znel pokrik ich partie hlasno a presvedčivo, akoby chceli zvíťaziť nielen nad doktorom Orionom, ale aj nad svojím strachom. „Alfa cru!“

Alea prebehla dverami do podpalubia. Strmé schody brala po dva, minula kuchynský kút aj malú kúpeľňu a zamierila k polici s knihami, ktorá stála v salóne.

„Čo hľadáš?“ opýtal sa Lennox, ktorý ju nasledoval.

„Tú starú knihu o súhvezdiach. Tú, podľa ktorej sme určili naše mená,“ odvetila a prstom prechádzala po chrbtoch kníh.

„Tu je!“ povedal Ben, ktorý medzitým tiež zišiel dolu. Presne vedel, kde kniha je, vytiahol ju z police a podal Alei.

Aj Tess a Sammy už boli pri nich. „Čo je s tou knihou?“ chcel vedieť Sammy.

„Orion je predsa takisto súhvezdie, rovnako ako Aquarius, Scorpius a ostatné,“ vysvetlila Alea a začala v knihe listovať. „Zaujíma ma, či je mytologický význam Oriónovho mena rovnako neškodný ako jeho vzhľad.“

„Prečo?“ opýtala sa Tess a sadla si na pohovku vedľa Sammyho. Ešte stále vyzerala dosť otrasená. Nie div, veď unikli iba o vlások.

„Nesmieme nič prehliadnuť,“ zamumlala Alea.

Ben jej jemne vzal knihu z rúk. „Nevieš po latinsky.“

Naozaj, celá kniha bola v latinčine. Našťastie to bol jeden z jazykov, ktoré Ben ovládal.

Rýchlo nalistoval správne miesto a začal nahlas prekladať: „Grécky poloboh Orión je najlepší a najnebezpečnejší lovec na svete...“

„Lovec?“ zopakovala Tess vystrašene.

„Orión je súhvezdie lovca?“ zalapala Alea po dychu.

„Áno.“ Ben sa tváril vážne, ale zároveň sa mu v očiach zračil údiv. „Píše sa tu, ako Orión zomrel.“

„Ako?“ vyhrkli Alea a Sammy jednohlasne.

„Zabilo ho uštipnutie škorpióna.“

Všetci upreli na kapitána neveriace pohľady.

Lennoxovi prebehol po tvári úsmev. „Podľa povesti teda Škorpión zničí Orióna?“

„Áno.“ Ben preložil ďalšiu vetu z knihy. „Zeus potom umiestnil Orióna a Škorpióna ako súhvezdia na oblohu a odvtedy tam spolu bojujú.“

„To nie je fér!“ zvolal Sammy. „Škorpión si myslel, že nad Oriónom zvíťazil, no nakoniec to bolo inak.“

„Škorpión je súhvezdie bojovníka,“ namietol Ben. „Nemôže len tak prestať bojovať.“

Tess nahlas vzdychla. „Možno to ešte nič neznamená.“ Z výrazu na jej tvári bolo jasné, že presne to si z celého srdca želá. „Možno je len náhoda, že všetky tie významy sa hodia na to, čo práve prežívame.“

„Nie, to je osud!“ rozhodným hlasom namietol Sammy. „V Aleinom mene je predsa ukryté celé proroctvo! Aquarius, čiže Vodnár, prežil potopu a stal sa praotcom nového ľudstva. Rovnako ako Alea! Prežila vírus, ktorý takmer všetkých zabil, a teraz sníva o obnovení morského sveta!“

„Veď hej, to predsa viem,“ pokrčila Tess plecami.

„Tess, dokonca aj tvoja prezývka súvisí s Oriónom,“ povedal Ben.

Alea spozornela. „Taurus? Býk?“

Tess si prekrížila ruky cez prsia. „Mytológia môjho mena je predsa nudná! Zeus poslal býka, aby krásnu Európu odviezol na svojom chrbte až do Stredozemného mora,“ odcitovala význam svojej prezývky.

„Áno, ale súhvezdie Býka leží severne od Orióna,“ vysvetlil Ben. „Vraví sa o ňom, že vyzerá, akoby sa so sklonenou hlavou chystal na Orióna zaútočiť rohmi.“

„Čože? Nie!“ zvolala Tess. Potom sa zviezla na zem. „Ja som predsa len ja,“ hlesla. „Určite nezaútočím na šéfa zločineckej bandy.“

„Jedného dňa možno áno,“ povedal Sammy.

„Všetko sú to nezmysly!“ Tess dôrazne pokrútila hlavou. „Toto všetko! Teda akože... ušla som z domu vinou rozvodu rodičov, chcela som skrátka len... uniknúť z toho všetkého, byť čo najďalej od stresu a hádok. Chcela som byť voľná, nič viac! A teraz nás naháňajú kriminálni a... ako sa to povie... pokúšame sa vyčítať niečo zo súhvezdí. To je korunovaná hlúposť!“

„Všetci sa bojíme,“ usilovala sa ju upokojiť Alea.

„Áno, mám strach!“ zakričala Tess. „Všetci ste mi predsa radili, že mám vždy povedať, keď sa bojím!“ Bola to pravda, lenže dosiaľ to takmer nikdy neurobila. Na chvíľu sa odmlčala. „Budem sa vôbec niekedy môcť vrátiť domov?“ opýtala sa roztraseným hlasom. „Rodičia mi síce dovolili zostať na *Crucis* až do septembra, keď sa začína škola, ale čo ak Orion zistil moju adresu a bude tam na mňa čakať?“

Alei naskočili na chrbte zimomriavky.

Tess rozrušene pokračovala: „Veď aj ja poznám Orionovo tajomstvo! Určite ma nenechá len tak ďalej nerušene viesť svoj život!“

Aj Alea už o tom premýšľala. Bola to pravda. Ani jedna z nich sa nemôže len tak vrátiť domov. Orion by ich tam okamžite našiel.

„Znamená to, že už nikdy sa nemôžem vrátiť k rodičom.“ Tess sa v kútiku oka zaleskla slza. „Navždy budem musieť utekať.“

Alea túžila objať ju, no neurobila to, lebo by to bolo ešte horšie, ako keď jej povedala, že je poklad. Koniec koncov, Tess aj tak nie je objímací typ. Keď sa k nej teraz Sammy pritúlil, odstrčila ho.

„Nebudeme celý život utekať pred Orionom!“ razantne vyhlásil Lennox. „To nemám v pláne.“

„A čo teda máš v pláne?“ plačlivým hlasom sa opýtala Tess.

Lennox pokojne, ale veľmi rozhodne povedal: „Bude-
me s ním bojovať. A porazíme ho. Porazíme Oriona.“

Tess unavene prikývla, akoby od bojovníka Škorpióna
ani nič iné nečakala. Ibaže na rozdiel od neho ona nie je
bojovníčka. „Potrebujem hudbu!“ vyhlásila a rozhliadla
sa, ani čoby hľadala svoj MP3 prehrávač. Alea si už viac
ráz všimla, že kamarátka používa obľúbené pesničky
ako záchranné koleso. V rozbúrenom mori mohla práve
hudba Tess zachrániť, aby sa neutopila.

Ben zapol staré rádio, ktoré stálo v rohu salóna. Ro-
zoznala sa smutná pieseň, ktorú mala Tess veľmi rada
a navyše ju všetci poznali. Začala potichu spievať s rá-
diom. Nakoniec spievali všetci a Alea mala pocit, že aj
jej strach sa začal trochu zmenšovať.

Keď sa pieseň skončila, nasledovali správy. Ben chcel
rádio hneď vypnúť, ale vtom hlásateľ oznámil: „Nad Se-
verným morom dnes boli pozorované desiatky vrtuľní-
kov s veľmi zvláštnymi sieťami. Pohybujú sa v oblasti
Faerských ostrovov. Zatiaľ nie je známe, aký zámer...“

Prv než hlas stihol pokračovať, Ben rádio vypol. „Tak-
že nielen dva, ale desiatky!“

„Orion je zmierený s tým, že na seba upozorní verej-
nosť,“ znepokojene skonštatoval Lennox. „Tak veľmi
nás chce dostať.“

„Keby sme neboli maskovaní, už dávno by sa mu to
bolo podarilo,“ poznamenala Tess a utrela si červené oči.

„Ktovie, či je Cassaras schopný nájsť nás,“ vyslovila

Alea myšlienku, ktorá jej už niekoľko dní vírila hlavou, ale ktorú si doteraz nechávala iba pre seba. Nechcela kamarátov zbytočne znepokojovať, no pokiaľ ide o toho muža, naozaj netušila, čo si má myslieť.

„Cassaras?“ Lennox meno vyslovil s neskrývaným odporom. „Zradca!“

Alea mu neprotirečila, toto označenie naňho sedelo. Cassaras, syn kráľovnej vodných panien Haruko a miešanec. Zradil svoju matku, keď mu nechcela odkázať strieborný plášť, v ktorom sa ukrývala obrovská moc. Kto si ho obliekol, mohol nazrieť do budúcnosti a zistiť najpravdepodobnejšie verzie blížiacich sa udalostí. Haruko pomocou plášťa videla Aleu v budúcnosti, a tak zistila, že práve ona je Elvarion, ktorý môže zachrániť oceány. Zároveň však videla aj to, že bude potrebovať pomoc. Pravdepodobnosť výhry a prehry boli takmer rovnaké a budúcnosť bola neistá. Haruko sa preto rozhodla zanechať plášť Alei, aby ho mohla využiť. Kráľovná vodných panien ho už pred mnohými rokmi umiestnila na *Crucis*, aby ho tam Alea jedného dňa našla. Jej syn Cassaras ho však chcel získať pre seba, a skôr ako sa kráľovná vydala ku *Crucis*, podarilo sa mu ukradnúť jej strieborný gombík. Hneď nato zmizol. Gombík, presnejšie povedané pátrací riling, fungoval ako kompas, ktorý vždy odhalil, kde sa nachádza *Crucis*. Vďaka tomu Cassaras mohol loď vždy nájsť, navyše mu gombík ukazoval krátke záblesky budúcnosti. Našťastie plášť nikdy

nenášiel, lebo matka Sammyho a Bena ho medzitým vzala na pevninu. Keďže suchozemcom budúcnosť neukazoval, nikto netušil, akú má moc. Strýko Oskar Walendy pred pol rokom odcestoval aj s plášťom do Tibetu, a keď potreboval peniaze, predal ho. V súčasnosti robil všetko pre to, aby magickú vec získal naspäť.

Alea si vzdychla. Keby toto všetko bola vedela skôr, vo *Vile Konungur* by sa možno rozhodla inak. Cassaras im odtiaľ pomohol ujsť, ale na revanš mu musela sľúbiť, že len čo sa plášť objaví, bez akéhokoľvek odporu mu ho odovzdá.

„Cassaras sa najprv obrátil chrbtom vodným panám – proti svojmu ľudu! –, a aby toho nebolo málo, pridal sa k Orionovi. Keď pomohol ujsť nám, obrátil sa chrbtom Orionovi, takže je to dvojnásobný zradca!“ uľavil si Lennox.

„Cassaras má predsa riling,“ pripomenula mu Alea zadumane. „A povedal, že pomocou neho môže *Crucis* kedykoľvek nájsť. No nevieme, či to funguje aj vtedy, keď je maskovaná.“

„Ak by nás vedel nájsť aj pod maskovaním, už dávno by to bol vytáral Orionovi,“ nahlas uvažoval Ben.

„Si si tým istý?“ opýtala sa Alea. „Cassaras chce v prvom rade plášť. Keby nás Orion dostal skôr, ako ho získam, nič by z toho nemal.“

Cassarasov trojzubý šíp, ktorý na nich vystrelil, keď utekali, a ktorý sa zapichol do drevenej lavičky, teraz le-

žal pred nimi na konferenčnom stolíku. Bol tam už niekoľko dní a Alei ustavične pripomínal dohodu, ktorú s Cassarasom uzavrela.

Podľa legendy si plášť v správnom okamihu sám nájde cestu k Elvarionovi. Alea ho nemala hľadať. Možno ho nájde strýko Oskar a plášť sa k nej dostane touto cestou.

Hoci strýka Oskara osobne dosiaľ nestretla, bola rada, že na svojej strane majú aspoň jedného dospelého. Pravdaže, najlepšie by bolo, keby bol ich spojencom nejaký morský človek, ktorý by sa vyznal v legendách vodných panien, v proroctvách a plášťoch. Keď začala uvažovať nad tým, či by jej mohol pomôcť otec, pichlo ju pri srdci. Kde môže byť? Kolónia smutných morských ľudí, ktorí prežili, bola konečne rozpustená, ale kam sa vydal Keblarr po tom, čo s Raminom ušli z Orionových pazúrov? K priateľom do islandského mesta, ktorého názov ani nevie vysloviť? Dozvie sa niekedy, čo sa s ním stalo?

Pevne zovrela pery. Napriek tomu, že spočiatku si s otcom veľmi nerozumeli, verila, že ak by sa ešte niekedy stretli, bolo by to iné. Keblarr sa zmenil. Vo *Vile Konungur* to videla na vlastné oči. Po jedenástich rokoch hibernácie sa prebudil.

Ruku si priložila na hrud', lebo tam pocítila bolesť. Otec jej chýbal. Nejakým zvláštnym spôsobom jej chýbala aj mama, ktorá pred jedenástimi rokmi zomrela po tom, čo sa nakazila vírusom, a na ktorú sa nepamätala, nech sa akokoľvek snažila.

Zdvihla ruky, akoby sa chcela chrániť. Keď človeka prenasleduje zlý a nebezpečný muž, je zrejme normálne túžiť po rodičovskej ochrane. Boli by z nich najlepšie spojenci, akých si vedela predstaviť.

V tom okamihu sa jej veľmi začnelo po jej pestúnke Marianne. Hoci by jej určite nebola oporou v boji proti zločincovi, pevne by si ju privinula na hrud' a vďaka tomu by na chvíľu zabudla na všetky starosti.

Jej úvahy prerušil Tessin hlas. „Myslíte si, že mojim rodičom hrozí nebezpečenstvo?“ opýtala sa. „Je možné, že by ich Orion...“ nedokončila vetu.

Ben si sadol vedľa nej na pohovku, no nevydal ani hláska.

„Skúsím ešte raz zavolať Marianne,“ oznámila Alea a zmizla v dievčenskej kajute. Bola tam poschodová posteľ, o ktorú sa delila s Tess. Kamarátka spala hore a Alea dolu. Kajuta bola veľmi malá a okrem postele sa tam v podstate nič iné nezmestilo. Napriek tomu sa Alei darilo mať všade hrozný neporiadok a šíriť okolo seba chaos. Naopak, Tess sa márne pokúšala nastoliť tu nejaký systém.

Mobil nemusela dlho hľadať. Ležal na posteli na čistom uteráku. Bola na ňom totiž prilepená ropušnica, ktorá by inak zamočila posteľ.

Bol to Lennoxov nápad. Keď po úteku od Oriona chcela zatelefonovať Marianne, varoval ju, že Orion by mohol ich hovory odpočúvať. Napriek tomu sa chcela s pes-

túnkou spojiť, lebo si o ňu robila veľké starosti. Pred niekoľkými týždňami totiž prekonala infarkt a zotavovala sa z neho nesmierne pomaly. Lennox teda zavolať na palubu ropušnicu – magické stvorenie s vytreštenými čiernymi očami, ktoré sa zjavne mohlo bez problémov pohybovať aj mimo vody. Alea sa zdvorilo predstavila, ale ryba, samozrejme, nereagovala. Ropušnice totiž nikdy nereagujú. Sú najmlčanlivejšie zo všetkých magických bytostí, s ktorými sa Alea doteraz stretla. Keď však Lennox ropušnicu poprosil, aby sa prilepila na jej mobil, a zabránila tak odpočívaniu, ostnatá ryba mu okamžite vyhovela. S mľaskavým zvukom sa prisala na zadnú stranu mobilu a odvtedy tam bola prilepená. V uplynulých dňoch sa jej niekoľko ráz spýtala, či nepotrebuje niečo na jedenie, no odpovede sa nikdy nedočkala.

Opatrne chytila mobil a v kontaktoch vyhľadala Mariannino číslo. Pestúnka už niekoľko dní nereagovala na telefonáty. Keď si predstavila, čo všetko sa mohlo stať, bolo jej zakaždým nevoľno.

Nesmieš hneď myslieť na najhoršie, napomínala sa. Lebo loď stroskotá ešte predtým, ako príde búrka.

Započúvala sa do vyzváňacieho tónu. Marianne nebrala. Opäť.

Presviedčala sa, že nesmie podliehať panike. Možno si mobil len niekam odložila. Ibaže čo bude robiť, ak sa jej v blízkej budúcnosti nedovolá? Bolo dohodnuté, že na konci letných prázdnin sa vráti domov a pôjde do novej

pestúnskej rodiny. V Hamburgu sa však školský rok začal už včera...

Položila mobil naspäť na posteľ. „Ďakujem,“ povedala ropušnici, hoci v podstate nemusela maskovať nijaké spojenie. V každom prípade bolo od nej milé, že bola ochotná robiť to aj na súši. Nevedeli totiž, aký je v skutočnosti Orion silný a ako ďaleko siaha jeho vplyv. Rozhodli sa preto, že za každých okolností budú opatrní a vždy budú zvažovať aj najhoršie varianty.

Vtom dostala nápad. Chvíľu len tak stála s doširoka otvorenými očami a potom sa rozbehla naspäť do salóna. Lennox aj Ben, ktorí sedeli na pohovke, zdvihli hlavy. „Lennox, môžeš nás naučiť niečo zo sebaobrany?“ vyhrkla. „Myslím... len pre istotu.“

„Zo sebaobrany?“ Lennox prekvapene zvrátil obočie. Vzápätí sa postavil. „Pravdaže... dáva to zmysel.“ Otočil sa a svižným krokom sa vydal nahor. „Podte so mnou!“

Ben s Aleou ho nasledovali. Na palube zavolať aj Sammyho a Tess, ktorí k nim okamžite podišli.

„Alea dostala dobrý nápad,“ oznámil Ben a povzbudzujúco sa na ňu usmial.

„No, hm, myslela som si, že by bolo dobré, keby nám Lennox ukázal, ako sa môžeme ubrániť útočníkovi.“

Sammy sa zasmial. „Naša Snehulienka sa chce naučiť kung-fu!“

„Kvôli Orionovi?“ opýtala sa Tess a zvrátila čelo. „Keby našiel *Crucis*?“

„Áno, môže sa stať, že sa s Orionom a jeho ľuďmi ešte niekedy stretneme,“ odvetila Alea a všimla si, ako sa na tvárach priateľov odráža jej strach. Práve preto sa musia pripraviť!

Tess si prekrížila ruky cez prsia. „Ja nechcem nikoho mlátiť!“

„Vlastne ani ja,“ pridal sa Sammy. „No keby sme mali ešte niekedy stretnúť tých hrozných ľudí z *Vily Konungur*, rád by som im zabránil, aby ma stlíkli.“

„V poriadku.“ Lennox sa krátko zamyslel. Alea vedela, že nikdy sa neučil nijaké konkrétne bojové umenie. Všetky pohyby robil inštinktívne. „Ukážem vám niekoľko obranných techník,“ povedal a vysvetlil im, ako môžu odvrátiť útok.

„Potrebujem si to hneď vyskúšať.“ Ben sa otočil k bratovi. „Napadni ma!“

Sammy sa naňho okamžite vrhol. Ben vyskúšal na obranu všetko, čo im ukázal Lennox. Hoci bol k mladšiemu bratovi veľmi opatrný, o niekoľko sekúnd ležal na chrbte.

„Teraz ja!“ zvolal Sammy, vyskočil na rovné nohy a pripravil sa na Benov útok.

Zatiaľ čo bratia bojovali, Tess sa neisto pozrela na Aleu. „Vyskúšame si to aj my?“

Prv než Alea stihla odpovedať, Lennox rozhodným hlasom oznámil: „Alea môže trénovať so mnou.“

Tess ustúpila. Len o niekoľko centimetrov, ale vyzeralo to, akoby ju Lennox svojimi slovami zahnal.

Ben si to všimol a strčil do nej. „Skús ma zraziť!“ vyzval ju, a tak Tess začala trénovať s bratmi.

Alea sa otočila k Lennoxovi, ktorý okamžite zaujal bojovú pozíciu. Nepočkala však, kým zaútočí. Namiesto toho sa otočila a z celej sily ho koplá do stehna.

Lennox sa zatackal.

„Neverím vlastným očiam!“ skríkol Sammy. „Videli ste to? Snehulienka je rodená Xena!“

Lennox sa prekvapene zachytil zábradlia. S takým silným kopnutím rozhodne nerátal.

„Myslela som si, že ťa nemusím šetriť,“ vysvetlila mu Alea. „Ublížila som ti?“

„Nie.“ Lennox sa znovu priblížil. „Nemusíš ma šetriť. Len som s útokom nepočítal. Dobre. Skús to ešte raz!“

Alea napla končatiny a opäť ho napadla. Ibaže tentoraz to neurobila nohou. Hranou ruky zaútočila proti jeho pravej paži.

Lennoxovi sa od prekvapenia zablýskalo v očiach.

Traja diváci zatlieskali. „Kung-fu Snehulienka!“ zajasal Sammy.

Alea sa rozpačito usmiala. „Teraz ma napadni ty,“ navrhla Lennoxovi. „Uvidíme, či sa dokážem ubrániť.“

Lennox sa najskôr ponáľahoval a potom sa ju pokúsil poraziť. Alea najprv preniesla váhu presne tak, ako jej to vysvetlil, no nakoniec predsa len skončila na zemi.

„Bolo to dobré, ale...“ Lennox jej ukázal, čo môže zlepšiť, a hneď to vyskúšali znovu.

Zatiaľ čo ostatní zase trénovali v trojici, Alea bojovala s Lennoxom. Uvedomovala si pritom, že naučiť sa bojovať je síce rozumné, ale že si zároveň užíva aj telesný kontakt. Na malej lodi, ako je *Crucis*, nemá zaľúbený pár veľa možností byť osamote a počas tréningu sa k sebe dostali bližšie než za celý uplynulý týždeň. Keď sa ho pokúsila chytiť pod krk, ich tváre sa znenazdajky ocitli úplne pri sebe. Najradšej by ho pobožkala. Na Islande sa už niekoľko ráz bozkávali, na lodi to však z nejakého dôvodu považovala za nevhodné. Predovšetkým preto, lebo tu nebolo miesto, na ktorom by sa nemohla neočakávane objaviť Tess. Nechcela ju zbytočne trápiť. A takým bozkom by ju pravdepodobne ranila. Netušila, ako to Tess zvláda. Musí byť náročné, keď je zaľúbená do dievčaťa, ktoré miluje iného. Bodne ju pri srdci vždy, keď sa s Lennoxom na seba usmejú? Alebo pri pohľade na to, ako intenzívne spolu bojujú?

Alea práve zasiahla Lennoxu takým prudkým kopnutím do kolena, že bolestivo vykrikol.

„Dočerta! Mrzí ma to, ja...“ Skôr ako stihla pokračovať, Lennox jej jemne položil ruku na zátylok, pritiahol jej hlavu k sebe a pobožkal ju. „Som na teba veľmi pyšný, bojovníčka,“ zašepkal a znovu ju pobožkal.

Usmiala sa a cítila, že aj na jeho perách žiari úsmev. V tomto okamihu prestala premýšľať, kto všetko ich vidí. Túžila len po tom, aby sa ich bozk nikdy neskončil.

Volanie vodných panien

Alea stála na prove. V poslednom čase to robievala často. Bolo skoro ráno a modro orámované slnko vykúkalo nad obzorom. More dnes vyzeralo ako dúha, ktorá sa od radosti rozdelila na viacero kúskov. Ľútosť si povzdychla. Od výletu k ruinám starého podvodného mesta Faramont, ktorý absolvovala už pred týždňom, si nebola zaplávať. Pri pohľade na vlny ju celé telo túžobne rozbolelo. Keby si však išla zaplávať, podstupovala by zbytočné riziko. Okrem toho, že maskovanú *Crucis* by možno nevedela nájsť, hrozilo aj ďalšie nebezpečenstvo – mohla by sa opäť dostať do veľrybieho opojenia. Už sa jej to stalo a zo situácie ohrozujúcej život vyviazla v poslednej chvíli. V spoločnosti veľrýb bola v takom šťastnom omámení, že zabudla na všetko ostatné. Nakoniec už ani nevedela, kto je. Keblarr jej povedal, že morský človek sa môže vo veľrybom opojení uplávať na smrť, a preto sa deti ich kmeňa musia najskôr naučiť, ako môžu veľryby sprevádzať bezpečne. Pravdaže, prezradil jej niekoľko tipov, a tak si z hĺbky

duše želala zistiť, či jej otcove rady pomôžu vyhnúť sa riziku.

S vypätím všetkých síl sa pokúšala ignorovať bolestivé pulzovanie chrást – správnejšie morských jaziev – medzi prstami na rukách aj na nohách, ktoré sa chceli premeniť na plávacie blany. Existuje niečo, čo by mohlo zmierniť tieto „abstinenčné príznaky“? Keblarr by jej určite vedel čosi poradiť.

V zamyslení zvrážila obočie. Musí si dať pozor, aby sa otec pre ňu nestal pomyselným riešením všetkých problémov. Koniec koncov, na mnohé veci mal úplne iný názor než ona. Napríklad jej nádej, že v budúcnosti by mohlo dôjsť k obnoveniu morského sveta, zmietol zo stola ako absurdnú. To ju zaboľelo. Nebol to totiž nezmysel, tým si bola stopercentne istá! Proti smrtiacemu vírusu vo vode bola imúnna a pomocou jej krvi by doktor Orion vedel vyrobiť protilátku. Tých, čo prežili, bolo teda možné pred vírusom chrániť. Bolo reálne, že jedného dňa sa morskí ľudia vrátia do vody! Orion jej síce protilátku určite nedá dobrovoľne, ale tešilo ju už len to, že táto možnosť vôbec existovala. Musí len protilátku získať a nájsť stratené deti. Tie deti, ktoré pred jedenásťmi rokmi umierajúci rodičia priviedli na breh a dali ich suchozemcom, aby mohli nerušene vyrastať na pevnine. Len čo zvládne tieto dve veci, morskému svetu už nič nebude brániť v rozkvetu.

„Nie je nič ľahšie ako toto,“ škrípajúc zubami zašomra-

la popod nos. Nie prvý raz jej napadlo, či sa nezbláznila. Rozhodne nie. Proroctvo a legenda vodných panien naozaj hovoria o nej – o Alei, Elvarionovi poslednej generácie. Veci, ktoré považovala za obrovské a velikášske, predsa len možno dosiahnuť. Okrem toho jej srdce jasne naznačovalo, že sa musí pustiť do hľadania ostatných morských detí. Možno – naozaj iba možno – bude medzi nimi aj Anthea.

Pri tej myšlienke jej zovrelo vnútornosti. Od okamihu, ako sa dozvedela, že má sestru dvojča, ju bytostne trápilo, že sú oddelené.

Siahla do vrecka a vybrala z neho magický kameň s fotkou, ktorý si strčila do vrecka v otcovom karavane. Plávali a smiali sa na nej dve bábätká. Anthea a ona. Obe mali čierne vlasy, svetlú pokožku, jasnozelené oči a vyzerali úplne rovnako. Jednovaječné dvojčatá.

„Vidím, že idem práve včas,“ vyhlásil Sammy. „Vždy keď sa pozeráš na tú skalú, vyzeráš, že sa každú chvíľu rozplačeš. No Samuel Draco je už tu.“

„Dobré ráno, Sammy,“ usmiala sa naňho a strčila si kameň naspäť do vrecka na nohaviciach.

„Práve prechádzam prvým kolom smiechu,“ oznámil jej.

„Kolom čoho?“

„Kolom smiechu. Oddnes každé ráno obídem loď a zasmejem sa do všetkých rohov,“ vysvetlil. „Potom sa nikde nebude môcť schovávať temná energia. Vyženiem ju totiž smiechom!“

Alea vytreštila oči, ale nepodarilo sa jej vydať ani hláska. „Pomôžeš mi? Provu ešte nemám.“

„Hm... pravdaže.“

Sammy sa zhlboka nadýchol a z plného hrdla sa zasmial na provu. „Snehulienka, aj ty!“

Alea sa uškrnula. Smiať sa do rohu bolo dosť komické. Už len to v nej vyvolalo veselosť. Využila to a schuti sa zasmiala. Sammy do nej povzbudzujúco šťuchol lakťom a obaja to ešte raz hlasno zopakovali.

„Tak! Vybavené!“ Sammy bol spokojný. „Ozaj, ďakujem za sušienky, ktoré si včera upiekla. Aj za to, že často používaš slovo *paráda*. Myslím si, že už je zo mňa takmer tučko.“

Samozrejme, nebola to pravda, ale Alea so smiechom prikývla.

„Teraz musím pokračovať vo svojej reportáži, teda skôr v denníku dobrodruha.“ Sammy vytiahol Benov mobil a opäť začal nahrávať. „Alfa cru sa stále nachádzajú na ceste do Nórska,“ referoval. „O dva dni pravdepodobne dorazíme k pobrežiu. Na palube sa medzitým odohrali nesmierne zaujímavé veci. Celá posádka sa od Lennox a Scorpia naučila efektívnu sebaobranu. Ukázalo sa, že Alea Aquarius je v boji zblízka prirodzený talent a v akcii by zrejme mohla strčiť do vrečka aj samotného Škorpióna.“

„To je nezmysel!“ skočila mu Alea do reči. Pravda je, že jej to celkom išlo, no v boji mal Lennox nad ňou, samozrejme, prevahu. „Netáraj hlúposti!“

„No, no.“ Sammy nahrávku vymazal a začal odznovu. „Nálada posádky nie je napätá len vinou prenasledovateľa Oriona. Včera došlo medzi Scorpiom a Aquarius k bozku, ktorý spôsobil absolútne zblednutie Taurus. Nie! Počkať! Nieкто s tmavou pokožkou predsa nemôže zblednúť, však? Tess zbledla vnútorne! Takže jednoducho zbledla!“

Alea sa silene usmiala.

„Zdá sa, že Škorpión nemôže Tess odpustiť, že sa nedávno pokúsila Aleu pobozkať,“ pokračoval Sammy. „Predstavuje preňho konkurenciu alebo sa medzitým zmierila so skutočnosťou, že Aquarius nemôže mať?“

„Sammy,“ Alea mu položila ruku na predlaktie, „prosím, vymaž to.“

„Takto sa nikam nedostanem!“ zastonal, ale urobil, o čo ho požiadala.

Alea sa zamyslene zahľadela na more. „Pre Tess je to určite ťažké.“

„Posádka je na ceste do Nórska,“ rozprával Sammy do telefónu. „Potom plánuje plachtiť do Belgicka.“

Alea prekvapene zvrátila čelo. „Ehm, a to ako?“

„Je tam najlepší vaflový obchod s kaviarňou na svete.“

Alea mu skočila do reči. „Najlepšie vafle a najlepšia káva!“

„Najvafľokaviareň!“ zvolal Sammy. „De Waffelfabrik v Bruggách je najlepšia kaviareň na svete, kde človek kúpi tie úplne najlepšie vafle!“ Smial sa od ucha k uchu.

„Ak si nejaká kaviareň zaslúži takto extrémne veľa *naj*, rozhodne je to De Waffelfabrik!“

„Tak dobre,“ zasmiala sa Alea. „Nemali by sme teraz zase trochu trénovať sebaobranu? To, čo nám Lennox už ukázal.“ Všetci členovia Alfa cru si predsavzali, že budú pravidelne cvičiť.

„Super!“ potešil sa Sammy. „Skúsím ťa poraziť prvý. Priprav sa! Som neodolateľná osobnosť!“

„Okej.“ Alea zaujala pozíciu a dávala pritom pozor, aby sa nedostala priveľmi blízko k zábradliu. Vzápätí sa mykla. Čo je to tam v mori? Medzi vlnami sa v pravidelných intervaloch vynárala hlava! Nieкто je vo vode! Otvorila ústa, lebo chcela začať volať na poplach, ale v nasledujúcom okamihu si všimla snehobiele vlasy a trblietavú kožu. Vodná panna. Bola tam vodná panna! Navyše zjavne nie sama. Medzi vlnami totiž objavila ešte niekoľko ďalších. Natahovali sa z vody, ani čoby niečo hľadali. Vďaka tomu bolo vidno ich svalnaté plecia a ramená a Alea musela znovu obdivovať ich vráskavé staré tváre a telá pevné ako oceľ. Vodné panny boli skrátka nádherné.

Sammy poskočil dopredu a prst namieril na vlny. „Svalnaté babičky. To je husté!“

Vodné panny začali volať. Jedna za druhou vyvrátili hlavy dozadu a vydávali dlhé a trochu strašidelné sladkasté tóny, ktoré Alei prenikali až do špiku kostí.

Jednu z nich poznala, bola to Shiro. Stretla ju len pred niekoľkými dňami a vtedy jej porozprávala legendu

o zmiznutej kráľovnej, o Cassarasovi a o striebornom plášti.

Znenazdajky sa po Aleinom boku objavil Lennox. „Čo sú to za zvuky?“ Zdalo sa, že je pripravený vzoprieť sa akémukoľvek protivníkovi napriek tomu, že ho ešte nevidí. Vzápätí si všimol vodné panny a uvoľnil sa. Tieto magické morské bytosti nepredstavovali nebezpečenstvo, boli to priatelia. Navyše, nijaké iné bytosti na svete nie sú také opradené povestami ako práve vodné panny. Lennox na ne fascinovane upieral prížmúrené oči.

O chvíľu pribehli aj Tess s Benom. „Niekto tu plače!“ znepokojene zvolala Tess.

„Počuješ to ako plač?“ opýtal sa Ben. „Mne sa zdá, že to znie skôr ako nejaké volanie.“

„Nie!“ zaprotestoval Sammy. „Podľa mňa to znie ako ružový jednorožec s flitrami, ktorý práve zistil, že šliapol do kravského lajna.“

„Sammy!“ ozvala sa Tess karhavým hlasom. „To nie je vtipné. Ty...“ vetu nedokončila, lebo si všimla vodné panny. „*Mon dieu!*“

„Čo?“ zvolal Ben a Alea rukou ukázala ponad provu na more. Ben od údivu otvoril ústa. „Ježišikriste!“

Vodné panny naďalej vydávali očarujúce dlhé zvuky a vynárali sa nad hladinu, takže nad úrovňou bedier bolo vidno prechod ich ľudských trupov do rybích chvostov pokrytých trblietajúcimi sa šupinami. Alea a jej štyria kamaráti od nich nevedeli odtrhnúť oči.

„Čo tu robia?“ zašepkal Ben.

„To by som aj ja chcela vedieť,“ odvetila Alea.

Lennox naklonil hlavu a sústredene počúval. „Myslím si, že Ben má pravdu. Vodné panny niekoho volajú.“

„Naozaj?“ Alea sa pokúšala sústrediť. Potom to začula aj ona. „Volajú... mňa!“ vyhrkla prekvapene. „Počujem svoje meno!“

„Fakt?“ opýtal sa Sammy s úžasom.

Vtom to Alea pochopila. „Loď je maskovaná, preto ju nevidia. Ak ma chcú nájsť, nemajú inú možnosť. Musia na mňa volať.“

„Odpovedz im,“ poradil jej Lennox.

Presne to plánovala urobiť. Priložila si dlane k ústam, takže vytvorili niečo ako lievik, a zakričala: „Som tu! Vodné panny! Shiro! Som oproti vám!“

Hlavy vodných panien sa otočili k Alei. Pohľadmi sa usilovali zistiť, odkiaľ prichádza jej hlas, pretože ho evidentne počuli, ale ju nevideli.

„Tu!“ zakričala Alea. „Nasledujte môj hlas!“

Vodné panny sa ponorili. Určite plávali smerom ku *Crucis*.

„Minule si sedela na rebríku a Shiro sa pridržiavala spodnej priečky,“ spomenul si Lennox. „Vďaka tomu ťa mohla vidieť.“

Alea pochopila, kam mieri. „Žiaľ, teraz to nebude možné. Napočítala som ich šesť a všetky sa rebríka pridržiavať nemôžu.“ Nakrátko sa zamyslela. „Pôjdem do vody!“

Lennoxovi sa to vonkoncom nepáčilo. „To nie je dobrý nápad.“

„Čo keby sme na vodu spustili *Herkula* a nechali ho povrazom priviazaného k lodi?“ navrhol Ben. „Určite ho bude vidno a vodné panny sa ho môžu chytiť.“

„Áno, to znie dobre!“ zajasala Alea.

„Keďže *Herkules* bude povrazom spojený s loďou, nie je možné, že bude tiež maskovaný?“ opýtala sa Tess.

„To zistíme až potom, keď to skúsime,“ vyhlásil Lennox. „Poďme na to! Vodné panny sa určite každú chvíľu vynoria a vtedy by sme už mali byť na vode.“

„Mali?“ zopakovala Alea.

„Idem s tebou.“ Tón Lennoxovho hlasu nepripúšťal diskusiu, ale tentoraz s ním Alea, samozrejme, súhlasila.

„Pôjdem s vami!“ zvolal Sammy. „V nijakom prípade sa nebudete s vodnými pannami rozprávať bezo mňa! To si jednoducho nemôžem dať ujsť.“

„Nebudeš rozumieť ani slovo,“ namietla Alea. „Rozprávajú predsa hajarou.“

„No budem ich môcť pozorovať úplne zblízka. A počúvať. A cítiť. Páchnu ako ryby?“

Na to si Alea nevedela spomenúť, nech sa akokoľvek usilovala. „Tak dobre. Môžeš ísť s nami.“ Musela sa usmiať, lebo jej slová vyčarili na Sammyho tvári nádherný šťastný úsmev.

„Aj ja by som chcel byť pri tom,“ pridala sa Ben.

Tess si prekrížila ruky cez prsia. „Myslím si, že nie je

dobrý nápad spúšťať *Herkula* na vodu. Ak ho bude vidno, je to nebezpečné! Čo ak sa práve v tej chvíli zase objavia vrtuľníky?“

„Tak ho budeme musieť rýchlo vytiahnuť naspäť na palubu,“ odbil ju Lennox. Zjavne bol ochotný toto riziko podstúpiť a Alea s ním súhlasila. Zdalo sa, že vodné panny s nimi potrebujú prediskutovať niečo dôležité. V každom prípade musia ísť za nimi dolu.

„Tess, neboj sa, dáme si pozor,“ upokojoval ju Ben. „Nechceš ísť s nami? Ako často sa suchozemcovi pošťastí stretnúť s vodnou pannou?“

Tess váhala, ale zvedavosť napokon zvíťazila nad strachom. „Dobre, pôjdeme všetci.“ Rozbehla sa k *Herkulovi* a so Sammyho pomocou ho spustila na hladinu.

Všetci rýchlo zliezli po rebríku a skočili do nafukovacieho člna. Ben ho odrazil, a len čo stratili kontakt s *Crucis*, už ju nevideli. Vyzeralo to, akoby sa dlhé lano, ktoré ich spájalo s loďou, končilo v ničote.

Alea pohľadom pátrala po vodných pannách. Preplávali okolo nich?

„Tam vzadu!“ Sammy rozrušene ukázal na ľavý bok. „Sú tam vzadu!“

Vtom Alea uvidela Shiro, ktorá sa ju pokúšala nájsť. „Tu!“ zvolala.

Shiro sa otočila a oči sa jej rozšírili. Vodná panna ju videla!

„Mieria sem!“ povedal Lennox slávnostným tónom.

Ako sa k nim vodné panny blížili, náhle nimi prešla zvláštna vlna nepokoja a zarazili sa.

„Suchozemci!“ vyhrkla jedna. Okamžite sa otočila a začala plávať opačným smerom. Tri ďalšie ju nasledovali. Zdalo sa, že od ľudí inštinktívne utekajú.

„Nie, zostaňte!“ zvolala Alea.

Shiro sa na ňu neisto a trochu nespokojne pozrela. „Chceli sme sa rozprávať iba s tebou a možno s tým Oblivionom. No títo traja...“

Sammy sa predklonil. „Aký majú problém?“ Rozčúlene si založil ruky v bok. „Som predsa veľmi milý!“

„Myslím si, že v prítomnosti suchozemcov sú len veľmi plaché,“ usilovala sa im to vysvetliť Alea a gestom ruky zároveň vodným pannám naznačovala, že im od jej kamarátov nehrozí nijaké nebezpečenstvo.

„Vodné panny nie sú len plaché,“ zašomral si Ben pod nos. „Jednoducho nemajú suchozemcov rady, však? Nedôverujú nám. Nijaké magické bytosti nám neveria.“

„Možno nebol dobrý nápad, aby ste šli s nami,“ povedal Lennox, zatiaľ čo vodné panny ďalej ustupovali.

„Počkajte!“ znovu ich požiadala Alea.

Lenže vodné panny sa už ponorili. „Dohodneme sa!“ zvolala ešte Shiro a aj ona zmizla vo vode.

„Dokelu!“ zašomral Lennox.

„Sammy, Tess a ja radšej odídeme.“ Ben sa chopil vesla a vydal sa smerom, kde mala byť *Crucis*. „Vyrushujeme.“

„Ach jaj, ach jaj! To je diskrimizofikácia!“ postažoval sa Sammy slovom, ktoré vymyslel a používal, vždy keď mal pocit, že mu magické bytosti krivdia. „Okrem toho more a súš by sa predsa mali zase zjednotiť. Povedal to Tasfar!“

Alea sa zarazila. Sammy mal pravdu. Tasfar, magický morský kôň, ktorého so Sammym nedávno stretli, vo svojom proroctve povedal, že len čo sa suchozemci opäť spoja s morskými ľuďmi, nastane zmena éry.

„Ako sa to asi stane, keď nikto neurobí prvý krok?“ durdil sa Sammy.

„Netáraj a pohni zadkom nahor po rebríku!“ odporučila mu Tess, ktorá lanom priťahovala čln čoraz bližšie k lodi, až nakoniec *Herkules* narazil do boku a *Crucis* bolo opäť vidno.

Alea uprene hľadela do prázdna. Magické morské bytosti nikdy nezačnú samy od seba dôverovať suchozemcom bez toho, aby na to nemali pádny dôvod. „Musíte im ukázať, že ste iní.“

„Čože?“ opýtal sa Ben prekvapene. „Ako?“

Alea uvažovala. Vedela, že vodné panny majú so suchozemcami len veľmi zlé skúsenosti – s výnimkou jedinej veci. „Hudba! Musíte ich presvedčiť piesňou!“ Vodné panny zo všetkého najviac zbožňujú práve hudbu, no nedokážu ju samy produkovať. Koniec koncov, rovnako, ako to nedokážu ani iné magické bytosti. „Zahrajte im na znak mieru pesničku! Len vy traja!“

Lennox tľoskol. „To nie je zlý nápad.“

„Presne to urobíme!“ nadchol sa Sammy.

Aj Ben súhlasil. „Ideme si po nástroje!“ oznámil a vyliezol po rebríku.

O chvíľu boli všetci traja naspäť. Ben so svoju starou gitarou, Tess s akordeónom a Sammy s cajonom. Nastúpili do člna a vzdialili sa od lode.

O niečo neskôr sa vynorili vodné panny. Prv než stihli čokoľvek povedať, Alea zvolala: „Prosím, nebojte sa! Títo traja suchozemci patria k nám a chceli by byť vašimi priateľmi.“

Shiro sa k nim obozretne približovala, ale zachovávala si bezpečný odstup. „Je to pre nás ťažké. Celé stáročia sme so suchozemcami neprišli do kontaktu.“

Alea rozumela tomu, čo sa v nej odohráva. Keby napríklad jej niekto povedal, že krokodíly sú priateľské stvorenia, tiež by mala strach s nejakým sa stretnúť. „Prosím, dajte im šancu. Chcú vám dokázať, že sú iní.“

„A ako?“

„Chcú vám darovať hudbu.“

„Čože?“

Zdalo sa, že vodné panny to prekvapilo. Alea nepočula, o čom sa rozprávajú, ale nakoniec všetky priplávali o kúsok bližšie. Suchozemcov na člne pozorovali so zmesou napätia a zvedavosti.

„Som Tomoko,“ predstavila sa jedna. Mala žiarivo biele, vo vode sa vlniace vlasy a nádhernú vráskavú tvár

so striebristomodrými očami. Na spánkoch jej žiarili prepletené vzory, ktoré mali všetky vodné panny.

„Noriko,“ povedala ďalšia a vzápätí sa predstavili aj zvyšné tri – Yuma, Rumi a Akiko.

Alea im na revanš predstavila posádku.

„Čo máme zahrať?“ zašepkala Tess. Po očku sa síce stále dívala na oblohu, či sa na nej neobjavia vrtuľníky, no bola ochotná zahrať. „Rýchlu alebo pomalú pieseň?“

„Najradšej... nejakú peknú,“ odvetila Alea. Hoci nepoznala vkus vodných panien, mala pocit, že by sa im mohli páčiť staré melódie. „Čo tak *Scarborough Fair*?“ Bola to stredoveká anglická ľudová pieseň.

Ostatní súhlasne prikývli.

„Suchozemci vám teraz zahrajú pieseň. Len pre vás!“ zakričala Alea vodným pannám.

Na tvári Shiro sa zračilo neskrývané radostné očakávanie. Pohľady jej spoločníčok vyjadrovali niečo medzi skepsou a nádejou. Noriko sa k nim natiahla ako hladný človek k tanieru s voňavým obedom.

„V nijakom prípade to nesmieme pokaziť,“ zamumlal rozrušený Sammy a usadil sa medzi Bena a Tess.

Začali hrať. Tess zaspievala prvý verš, Ben a Sammy spoločne druhý, potom znovu spievala Tess a pieseň ukončili trojhlasne. Znelo to úžasne.

Alea po celý čas hľadela na vodné panny. Shiro sa už po prvej slohe objavili v očiach slzy a Rumi pozorovala